

Про чистоту ідеї.

Лист Вячеслава Липинського.

Від Редакції: На виразне бажання
Шановного Автора містить цей лист без
ніяких змін і скорочень.

Хвальна Редакція!

Звертаюсь до Вас, як до Редакції одиночного на наших Західних Землях дневника, з уклінним проханням помістити оцих кілька слів у справі, може не зовсім байдужій для ширших кол українського громадянства.

В ч. 18 „Нової Зорі“ з д. 10 ц. м. уміщена збірна заявка групи гр.-кат. духовенства, в якій підписані висловлюють побоювання, що піремський „Український Голос“ „компромітує гетьманську ідею і вдоптує П в брукове болото“.

Такі самі побоювання висловлювали ніжепідписаному деякі українські громадяни, в тім числі дуже поважні священики гр.-кат. Церкви, тоді, коли свого часу пропагував гетьманську ідею теперішній Редактор „Нової Зорі“. Але ж і тоді, і тепер я цих побоювань не поділив. Правда, в сучасних умовах української дійсності гетьманська організація не має засобів примусити когонебудь до послуху і дисципліни. Кожний може писати про гетьманську ідею як хоче, і робити з нею що скоче. Все залежить від його власної волі. Пізнати, чи ця воля добра чи зла, в початках ніхто не є в стані. Бо помилитись може і найзіпша людина. Единим суддею в цих справах є час. Хто при всіх обставинах останеться до смерті вірним ідеї, і хто цю ідею не використовує для цілей, з якими вона нічого спільногого не має, той має добру волю. Хто П покине, намагавшись використати П для цілей своїх, особистих, цей мав волю злу. Але навіть при найгіршій волі одинині, чи навіть ча-чописі, не думаю, як вищезгадані Всечестніші Отці, щоб можна було ідею нашу „втопити в болото“.

Бо люди злі волі пограються, покричать і, побачивши, що користі з цього їм нема ніякої, відійдуть. А люди доброї волі відвержать найтяжчі удари, нерозривно завязані з початковими стадіями кожної творчої ідеї, остануться при ній вірно до кінця життя і як помилки свої власні, так і хвилеве зло, аробане сезоновими „гетьманцями“, з Божою допомогою виправлять.

Прошу прийняти вислови високого поважання.

Вячеслав Липинський.
Баден в Австрії, 12 березня 1929 р.